

Sygn. akt III KO 125/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 7 lutego 2018 r.

w sprawie zażalenia P. D.

na postanowienie Asesora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 29 sierpnia 2017 r.,
w sprawie PR Ds. [...],
w przedmiocie kosztów postępowania przygotowawczego,
wniosku Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 grudnia 2017 r.,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2017 r., sygn. akt II Kp [...], Sąd Rejonowy w K. wystąpił o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że przemawia za tym wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wskazał Sąd, że w wydziale karnym orzeka dwóch sędziów, którzy w sprawach prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Z. przeciwko P. D. mają status pokrzywdzonych. Co prawda, sędziowie ci zostali wyłączeni przez Sąd Okręgowy w R. od rozpoznania przedmiotowego zażalenia, jednakże innych sędziów Sądu Rejonowego w K. łączą z nimi więzy koleżeńskie i towarzyskie, a to chociażby z uwagi na wspólne miejsce wykonywania pracy, a także orzekanie w niewielkim Sądzie.

Podkreślono, że jakkolwiek sprawa dotyczy zażalenia P.D. na postanowienie Asesora Prokuratury Rejonowej w K. w przedmiocie kosztów postępowania przygotowawczego, to jednak w odbiorze społecznym może powstać wrażenie, że skarga ta nie zostanie rozpoznana w sposób niezależny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wtedy, gdy realnie występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie.

W zaistniałej sytuacji, rozpoznanie zażalenia przez Sąd miejscowo właściwy, mogłoby nie tylko w odbiorze społecznym, ale także u strony postępowania, wywołać przekonanie o nieobiektywnym działaniu tego organu. W kategoriach dobra wymiaru sprawiedliwości, jako warunku przekazania sprawy w trybie art. 37 k.p.k., mieści się również potrzeba kształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. W realiach niniejszej sprawy niewątpliwie występują podstawy do zastosowania powyższej regulacji tak dla zapewnienia optymalnych warunków orzekania, jak i dla wykluczenia potencjalnych spekulacji, że to pozamerytoryczne okoliczności mogłyby wyrzeć wpływ na treść rozstrzygnięcia o zasadności bądź niezasadności zażalenia P. D.. Rozpoznanie zażalenia przez Sąd Rejonowy w K. w sytuacji, gdy dwóch sędziów tego Sądu uzyskało status pokrzywdzonych przez wnoszącego zażalenie – jakkolwiek w innych sprawach - może w opinii społecznej wzbudzić wprawdzie bez wątpienia mylne, ale ze wszech miar realne przekonanie, o rozpoznaniu sprawy w sposób nieobiektywny. Obliguje to do sięgnięcia po wyjątkową instytucję, o jakiej mowa w art. 37 k.p.k., skoro postępowanie powinno toczyć się w warunkach, w których prawidłowość orzekania nie będzie wzbudzała, także w społecznym odczuciu, wątpliwości i zastrzeżeń, co do bezstronności procedowania i rozstrzygania w danej sprawie.

Implikacją tego stanowiska było przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R..